

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องขีดความสามารถและความเป็นผู้ประกอบการ ของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก
เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเป็นการศึกษาแบบวัดครั้งเดียว ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง
(Cross Sectional Study) และนำข้อมูลการสัมภาษณ์เจาะลึกมาเป็นข้อมูลสนับสนุนเพิ่มเติมในด้าน
ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

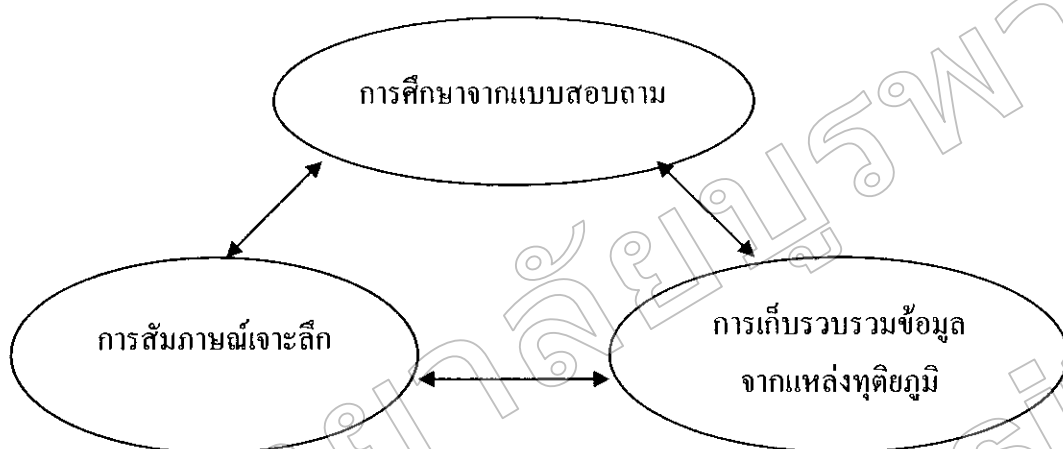
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก ที่มีรายชื่อผ่านการรับรอง
มาตรฐานสถานประกอบการสปา ประเภทเคย์สปา จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (2548)
ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด โดยมีสถานประกอบการทั้งสิ้น
17 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2548)
2. กลุ่มตัวอย่าง สามารถทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 2.1 กลุ่มที่ 1 สำหรับแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานประกอบการสปา
มาตรฐานที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัด ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด จำนวน 17 แห่ง
 - 2.2 กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มที่ 1 แต่เป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง
เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์เจาะลึก โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดขีดความสามารถ
ทั่วไป โดยผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการสปามาตรฐานที่ให้ความร่วมมือในการตอบ
ข้อคำถามต่าง ๆ จำนวน 5 แห่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย 3 ลักษณะ ดังสรุปในภาพที่ 3.1 ดังนี้

ภาพที่ 3-1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้วิธีการศึกษาจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไป ทำการศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปา มาตรฐาน ในภาคตะวันออก ที่มีรายชื่อผ่านการรับรองมาตรฐานสถานประกอบการสปา ประเภท เดย์สปา จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (2548) ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด โดยมีสถานประกอบการทั้งสิ้น 17 แห่ง
2. ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก ที่มีรายชื่อผ่านการรับรองมาตรฐาน สถานประกอบการสปา ประเภทเดย์สปา จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (2548) โดยมีสถาน ประกอบการทั้งสิ้น 5 แห่ง เพื่อทำการศึกษาสภาพการดำเนินธุรกิจปัจจุบัน ด้านการตลาด การเงิน การดำเนินการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาสภาพการแข่งขันของธุรกิจ ตลอดจนสภาพปัญหา การประกอบกิจการในปัจจุบัน
3. ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ ต่อไปนี้
 - 3.1 หนังสือ เช่น เอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมาตรฐานของสถาน ประกอบการสปามาตรฐาน คู่มือการขอรับรองมาตรฐานสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ เป็นต้น
 - 3.2 นิตยสาร เช่น นิตยสารเกี่ยวกับสปาเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

3.3 วารสาร เช่น วารสารเกี่ยวกับสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด เป็นต้น

3.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เจาะลึก มี
รายละเอียด ดังนี้

1. แบบสอบถาม 1 ชุด ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย
ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล และข้อมูลปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ลักษณะ
แบบสอบถามเป็นลักษณะปลายปิดแบบให้เลือกตอบ ประกอบด้วยคำถาม คือ

1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ มีข้อความทั้งหมด 4 ข้อ ได้แก่ เพศ
อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปา

1.2 ข้อมูลปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ
ได้แก่ ทำเลที่ตั้ง ระยะเวลาดำเนินกิจการ ทุนจดทะเบียนของกิจการ จำนวนพนักงาน และประเภท
ลูกค้า

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับขีดความสามารถของผู้ประกอบการสถาน
ประกอบการสปามาตรฐาน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ สราวุธ หนุนเงิน (2548) มีข้อความ
ทั้งหมด 33 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นลักษณะปลายปิด แบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการสถาน
ประกอบการสปามาตรฐาน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามต่างประเทศเรื่องความเป็นผู้ประกอบการ ที่
ดัดแปลงและแปลมาจาก Miller (1987) และแปลโดย วุฒิชชาติ สุนทรสมัช (2549) มาปรับปรุงใช้
เพื่อให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ผู้วิจัยทำการศึกษา โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นลักษณะ
ปลายปิด แบบให้เลือกตอบ มีข้อความทั้งหมด 35 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการ
ดำเนินกิจการสถานประกอบการสปามาตรฐาน

2. แบบสัมภาษณ์เจาะลึก โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โครงสร้างของแบบ
สัมภาษณ์ ประกอบด้วยข้อความที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษา โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ใน
การศึกษานี้ มีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานประกอบการสปามาตรฐาน ชื่อเจ้าของกิจการ ที่อยู่
สถานประกอบการ สภาพของธุรกิจปัจจุบันในด้านการตลาด การเงิน การดำเนินการ การจัดการ

ทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาสภาพการแข่งขันของธุรกิจ ตลอดจนสภาพปัญหาการประกอบกิจการในปัจจุบัน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

แบบสอบถาม มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎี แนวคิด และหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับขีดความสามารถและความเป็นผู้ประกอบการ จากเอกสาร ตำรา งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ และจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เจาะลึก โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามเกี่ยวกับขีดความสามารถของผู้ประกอบการสถานประกอบการสปา ของ สราวุธ หนูนเงิน (2548) จำนวน 33 ข้อ

2.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามต่างประเทศเรื่องความเป็นผู้ประกอบการ ที่ดัดแปลงและแปลมาจาก Miller (1987) และแปลโดย วุฒิชติ สุนทรสมัย (2549) มาปรับปรุงใช้ จำนวน 35 ข้อ

2.3 แบบสัมภาษณ์เจาะลึกสำหรับผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน ซึ่งแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ เรื่องการพัฒนาศักยภาพ ความเข้มแข็ง ความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ด้านที่พักแรมแบบโฮมสเตย์ ของวุฒิชติ สุนทรสมัย และคณะ (2548) มาปรับปรุง

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความชัดเจนและมีความเหมาะสมในการใช้ภาษา และหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Ratio หรือ CVR) โดยสูตรของลอร์ซี มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและกำหนดให้มีแบบเลือกคำตอบ คือ สำคัญ และไม่สำคัญ และช่องการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถาม โดยมีการแทนค่าคำตอบ คือ

3.1.1 คำตอบว่าสำคัญ ผู้วิจัยให้มีคะแนนเท่ากับ 1

3.1.2 คำตอบที่ว่าไม่สำคัญ ผู้วิจัยให้มีคะแนนเท่ากับ 0

3.2 นำแบบสอบถามเหล่านั้นไปทดสอบกับผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้ประกอบการสถานประกอบการสปา ในภาคตะวันออก เพื่อเก็บข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 15 ชุด เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยทำการหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Ratio หรือ CVR) ตามสูตรของ ลอว์ชี (Lawshe, 1975, pp. 523 – 575) เมื่อได้ค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในแต่ละข้อเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำค่าไปเปรียบเทียบกับค่าที่ลอว์ชีได้จัดทำเป็นตารางไว้ตามตารางระบุไว้ว่าเมื่อมีผู้ประเมิน 15 ราย ค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาต้องไม่ต่ำกว่า 0.49 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับจิตความสามารถและความเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีข้อคำถามที่ต้องตัดทิ้ง

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรตามที่ (วุฒิชัย สุนทรสมัย, 2541, หน้า 122-123) ได้เสนอไว้ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนตามจำนวนข้อดังนี้

5.1 แบบสอบถามส่วนจิตความสามารถของผู้ประกอบการ แบ่งเป็นจิตความสามารถหลักและจิตความสามารถทั่วไป ดังนี้

5.1.1 ส่วนคำถามที่วัดจิตความสามารถหลัก จำนวนข้อคำถาม 17 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.722

5.1.2 ส่วนคำถามที่วัดจิตความสามารถทั่วไป จำนวนข้อคำถาม 16 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.824

5.2 แบบสอบถามส่วนความเป็นผู้ประกอบการ จำนวนข้อคำถาม 35 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.663

6. นำแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบสัมภาษณ์เจาะลึก มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

แบบสัมภาษณ์เจาะลึกสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก ที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ เรื่องการพัฒนาศักยภาพ ความเข้มแข็ง ความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการ

ประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ด้านที่พักแรมแบบโฮมสเตย์ ของวุฒิชชาติ
สุนทรสมัย และคณะ (2548) มาปรับปรุงใช้ เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนเพิ่มเติมในด้านจิตความ-
สามารถของผู้ประกอบการ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้สำรวจกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก โดยเก็บข้อมูลโดยตรง ด้วย
การมอบแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการ (เจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ) ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยจะ
เป็นผู้อธิบายวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย วิธีการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนและ
ตอบข้อสงสัยต่าง ๆ (ถ้ามี) โดยแบบสอบถามทุกชุดมีจดหมายชี้แจงปะหน้าและ ไม่มีการระบุชื่อ
สถานประกอบการสปามาตรฐาน ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวมพร้อมทั้งชี้แจง
ผลประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยนี้

1.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เจาะลึกไปใช้สำรวจกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก จำนวน 5 แห่ง
โดยเก็บข้อมูลโดยตรง ด้วยการทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ (เจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ) ด้วย
ตนเอง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้สอบถามข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยจะเสนอผลการวิจัยเป็น
ภาพรวมพร้อมทั้งชี้แจงผลประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยนี้

2. การจัดกระทำข้อมูล

แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาตรวจสอบและให้
คะแนนตามน้ำหนักแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลไว้ เพื่อการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for
Window ต่อไป

2.2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์
และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

3. การแปลผล เสนอแนะการให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้

3.1 แบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับจิตความสามารถของผู้ประกอบ
การสถานประกอบการสปามาตรฐาน จำนวน 33 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย

3.1.1 จิตความสามารถหลัก จำนวน 17 ข้อ ประกอบด้วย

- 3.1.1.1 ความรู้ด้านความสะอาด จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2 และ 14
- 3.1.1.2 ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3
- 3.1.1.3 ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 – 6
- 3.1.1.4 ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7, 8, 10 และ 17
- 3.1.1.5 ความมีใจรักในงานบริการ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 15 – 16
- 3.1.1.6 ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9 และ 12
- 3.1.1.7 จรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11

และ 13

3.1.2 วัดความสามารถทั่วไป มีข้อคำถาม 16 ข้อ ได้แก่

- 3.1.2.1 ความสามารถทางด้านการตลาด จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 18-19
- 3.1.2.2 ความรู้ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 20 - 21
- 3.1.2.3 ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 22 - 24
- 3.1.2.4 ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 25
- 3.1.2.5 การสร้างเครือข่าย จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 26 - 27
- 3.1.2.6 การฝึกอบรมพนักงาน จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 28
- 3.1.2.7 การใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 29
- 3.1.2.8 ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 30 – 31
- 3.1.2.9 ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 32 - 33

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่

5 คะแนน	หมายถึง มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง มาก
3 คะแนน	หมายถึง ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง น้อย
1 คะแนน	หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายของคะแนนจากแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

3.2 ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการสถานประกอบการสปีดมาตรฐาน จำนวน 35 ข้อ ได้แก่

- 3.2.1 ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ จำนวน 5 ข้อ
- 3.2.2 การริเริ่มสิ่งใหม่ๆ กับธุรกิจ จำนวน 7 ข้อ
- 3.2.3 การรับรู้การควบคุมตนเอง จำนวน 4 ข้อ
- 3.2.4 การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ จำนวน 6 ข้อ
- 3.2.5 มุมมองทางธุรกิจ จำนวน 4 ข้อ
- 3.2.6 การยอมรับความเสี่ยง/ความไม่แน่นอน จำนวน 4 ข้อ
- 3.2.7 ความเป็นอิสระ จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ โดยได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่

3 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วย
2 คะแนน	หมายถึง เฉย ๆ
1 คะแนน	หมายถึง ไม่เห็นด้วย

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายของคะแนนจากแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
2.34 – 3.00	เห็นด้วย
1.67 – 2.33	เฉย ๆ
1.00 – 1.66	ไม่เห็นด้วย

แบบสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปีดมาตรฐาน ในภาคตะวันออก นำข้อมูลที่ได้สรุปผลด้านขีดความสามารถ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงสภาพของธุรกิจในแต่ละด้าน การแข่งขัน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่บันทึกไว้มาวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรม SPSS for Window โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) สำหรับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

2. ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับขีดความสามารถ และความเป็นผู้ประกอบการ

3. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังนี้

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อ ขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการ สปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน โดยแบ่งเป็น

ขีดความสามารถหลัก

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการ เพศชาย

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี มีขีดความสามารถหลัก มากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีขีดความสามารถหลัก มากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแประหว่าง 1 – 5 ปี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ขีดความสามารถทั่วไป

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่า ผู้ประกอบการเพศชาย

สมมติฐานที่ 1.6 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31– 40 ปี มีขีดความสามารถทั่วไป มากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 1.7 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีขีดความสามารถ ทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 1.8 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแประหว่าง 1 – 5 ปี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจส่งผลต่อ
 จิตความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถาน
 ประกอบการสปีมาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้
 จิตความสามารถหลัก

สมมติฐานที่ 2.1 ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี
 มีจิตความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.2 ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 4 – 6 ปี
 มีจิตความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.3 ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1,000,001 – 5 ล้านบาท
 มีจิตความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.4 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน
 มีจิตความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.5 ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ
 มีจิตความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

จิตความสามารถทั่วไป

สมมติฐานที่ 2.6 ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี
 มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.7 ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 1 – 3 ปี
 มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.8 ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 5,000,001 – 10 ล้านบาท
 มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.9 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน
 มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 2.10 ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ
 มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อความ
 เป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถาน
 ประกอบการสปีมาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่า
 ผู้ประกอบการเพศชาย

สมมติฐานที่ 3.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 3.3 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 3.4 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแประหว่าง 6 – 10 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสเปามาตรฐาน ในภาคตะวันออกแตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 4.1 ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 4.2 ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 1-3 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 4.3 ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการมากกว่า 10 ล้านบาท มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 4.4 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

สมมติฐานที่ 4.5 ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น